

den vedbliver at have, et af Finansministeren nærmere fastsat Maksimum, der dog ikke maa udgøre mindre end  $2\frac{1}{2}$  pCt. af den i Fonden indtegnede Forsikringssum, har været uden praktisk Betydning, idet Formuen i Oversigt af Risikoen, som foranstaaende Oversigt viser, til at begynde med

var 1,73 pCt., men derefter stadig er blevet mindre og nu kun udgør 0,51 pCt.

Medens saaledes Fondens Formue ikke er vokset, har *Forsikringssummen* været stadig stigende, i de sidste Aar endog meget stærkt stigende, saaledes som det nærmere fremgaar af følgende Oversigt:

	Fast Ejendom Mill. Kr.	Løsøre Mill. Kr.	Skibe Mill. Kr.	Ialt Mill. Kr.
pr. 31. Marts 1908 .....	155,1	130,7	19,6	305,4
- - - 1909 .....	160,7	133,6	19,8	314,2
- - - 1910 .....	165,4	138,8	26,2	330,4
- - - 1911 .....	175,2	145,7	27,8	348,7
- - - 1912 .....	187,2	150,8	28,4	366,4
- - - 1913 .....	191,6	153,6	28,3	373,5
- - - 1914 .....	194,5	163,1	28,4	386,0
- - - 1915 .....	195,4	187,7	25,8	408,9
- - - 1916 .....	197,4	196,5	26,8	420,7
- - - 1917 .....	207,0	212,9	27,0	446,9
- - - 1918 .....	277,0	233,0	38,0	548,0
- - - 1919 .....	283,0	243,0	41,0	567,0
- - - 1920 .....	709,8	257,3	48,3	1 015,4

Efter Fondens Vedtægt af 20. April 1906 skulde der foretages Omvurdering af de indtegnede Bygninger og faste Genstande hvert 10de Aar, altsaa første Gang i 1916. Ved et Tillæg til Vedtægten af 3. Oktober 1916 blev det imidlertid bestemt, at alle Omvurderinger af de i Fonden indtegnede Bygninger foreløbig udsattes, men at deres Forsikringssum betragtedes som forhøjet med 20 pCt. De i Oversigten opførte Tal for Værdien af faste Ejendomme svarer derfor, særlig for Aarene 1916—19, ikke til den virkelige Værdi, der er langt højere. Ved nyt Tillæg til Vedtægten af 22. Oktober 1919 blev det bestemt, at der i Finansaaet 1919—20 skulde foretages en almindelig Omvurdering, og som Følge af denne har der fundet en stærk Stigning Sted i Forsikringssummen, saaledes at denne nu for Bygningernes Vedkommende i det væsentlige er bragt i Overensstemmelse med de virkelige Værdier.

Stigningen i Forsikringssummen skyldes dog langt fra alene Omvurderingerne, idet Tilgangen af nye Forsikringer, der i tidligere Aar har været ret jevn fra Aar til Aar, i det sidste Aar har været ekstraordinær stor. Denne store Tilgang har været en Følge dels af Lønningslovene af 1919 for Statens Tjenestemænd og for Folkekirkens Præster m. fl., idet disse har medført, at Præstegaardene og adskillige andre Tjenesteboliger (Skovridergaarde f. Eks.), der tidligere er holdt brandforsikrede i private Selskaber af de paagældende Brugere, nu har skullet overgaa til Stats-

Brandforsikringsfonden (til et samlet Beløb af ca. 40 Mill. Kr.), dels af Genforeningen med de sønderjydske Landsdele, hvorfra et forholdsvis stort Antal offentlige Bygninger er indtegnede i Fonden, dels af Retsreformen, der har medført, at Staten har købt eller bygget adskillige nye Bygninger til Rets- og Politivæsenet. Endelig skal anføres, at Kristiansborg nu er indtegnet i Fonden med sit fulde Beløb, 30 Mill. Kr. Om de foran anførte Beløb for Løsøre, Skibe m. v. maa det tilføjes, at de for en stor Del endnu er opgjorte efter ældre Vurderinger, idet man foreløbig særlig har lagt Vægt paa at faa Bygningerne omvurderede.

Fondens Formue er saaledes kommet til at staa i et stærkt Misforhold til Fondens Risiko. En enkelt større Brand vil med de nuværende Priser kunne gøre et stort Skaar i den. De Regler for, hvilke Maksimalbeløb Fonden kan holde for egen Regning, som man tidligere fulgte, lader sig nu paa ingen Maade praktisere, da man saa maatte genforsikre i et Omfang, som Fondens Indtægter ikke tillader, og som heller ikke har været Meningen med Fonden. Fonden maa derfor nu paa adskillige Risikoer løbe et Beløb for egen Regning, der er større end hele Fonden, og selv paa Risikoer, der paa Grund af deres særlige Brandfare delvis er genforsikrede, er de overskydende, paa Fonden selv hvilende Beløb, nu ofte urimelig store i Forhold til Fondens Størrelse. Men udover de ca. 100 000 Kr., der nu betales i Gen-